Vlaams Parlement

stuk **1045** (2010-2011) – Nr. 1
ingediend op 23 maart 2011 (2010-2011)

Ontwerp van decreet

houdende diverse fiscale en financiële bepalingen

verzendcode: FIN

INHOUD

Geconsolideerde memorie van toelichting..... 3
Voorontwerp van decreet 15
Advies van de Raad van State op het voorontwerp van decreet..... 21
Amendement van de Vlaamse Regering 29
Advies van de Raad van State op het amendement 33
Geconsolideerd ontwerp van decreet..... 43

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Dienst Vastgoedakten

Artikel 2

De verkoper is bevoorrecht op het door hem verkochte onroerend goed voor de betaling van de prijs (artikel 27, 1°, Hypotheekwet). Op grond van artikel 1654 van het Burgerlijk Wetboek heeft hij tevens een rechtsvordering tot ontbinding van de verkoop.

De verkoper bewaart zijn voorrecht door de overschrijving van de titel waarbij de eigendom is overgedragen en waarbij wordt vastgesteld dat de koopprijs hem geheel of gedeeltelijk verschuldigd is (artikel 30, Hypotheekwet). Deze vaststelling is de door de verkoper verleende kwijting over de verkoopprijs in de authentieke akte.

De hypotheekbewaarder is, op straffe van vergoeding van alle schade jegens derden, gehouden, op het ogenblik van de overschrijving van de akte, ambtshalve inschrijving te doen in zijn register van de schuldvordering die voortvloeit uit de akte van eigendomsoverdracht.

De verkoper kan – door een uitdrukkelijk beding in de akte – de hypotheekbewaarder ontslaan van het nemen van een ambtshalve inschrijving. In dat geval verliest de verkoper het voorrecht en het recht om een vordering tot ontbinding van de verkoop in te stellen (artikel 36, Hypotheekwet).

Sommige hypotheekbewaarders in Vlaanderen zijn de mening toegedaan dat de Vlaamse instrumenterende ambtenaren wel de entiteiten kunnen vertegenwoordigen bij de ondertekening van een akte maar niet gemachtigd zijn om – in naam en voor rekening van de verzoekende entiteit – kwijting te verlenen over de betaalde verkoopprijs. Derhalve kunnen zij ook de hypotheekbewaarder niet ontslaan tot het nemen van een ambtshalve inschrijving.

Deze hypotheekbewaarders vragen dan ook om tussenkomst van een rekenplichtige van de verzoekende entiteit in de akte. Deze laatste heeft immers wel de bevoegdheid om geldig kwijting te verlenen en kan dan ook de hypotheekbewaarder ontslaan tot het nemen van een ambtelijke inschrijving bij de overschrijving van de akte.

Om eventuele moeilijkheden met deze hypotheekbewaarders te voorkomen en na overleg met de voorzitter van de Koninklijke Federatie van Hypotheekbewaarders van België, is het aangewezen artikel 94 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 aan te passen.

Om een vlotte werking te verzekeren van de Vlaamse instrumenterende ambtenaren, die optreden in naam en voor rekening van de verzoekende Vlaamse overheid, hoeven zij nu al bij de uitoefening van hun bevoegdheden tegenover derden geen bijzondere lastgeving voor te leggen.

Het permanent beroep moeten doen op een rekenplichtige van de verzoekende Vlaamse overheid die mee de akte dient te ondertekenen om geldig kwijting en ontslag van ambtelijke inschrijving te verlenen, geeft niet alleen aanleiding tot praktische problemen (verplaatsingen, agenda enzovoort) maar staat ook een vlotte werking van de dienst Vastgoedakten in het algemeen en de Vlaamse instrumenterende ambtenaren in het bijzonder in de weg.

Voor de datum van inwerkingtreding geldt de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding, zijnde de tiende dag na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Hoofdstuk 3. Wegwerken rechtsonzekerheid op het vlak van de start van de termijnberekening

Afdeling 1. Onroerende voorheffing

Artikel 3 tot en met 7

Het Vlaamse Gewest int de onroerende voorheffing zelf sinds aanslagjaar 1999. Op grond van artikel 5, §4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (bijzondere financieringswet of afgekort, BFW), van toepassing sinds 1 januari 2002, zijn de gewesten bevoegd voor de vaststelling van de administratieve procedureregels met betrekking tot de in de BFW opgenomen gewestbelastingen die zij zelf innen. Concreet betekent dit dat vanaf 1 januari 2002 enkel het Vlaamse Gewest bevoegd is voor de administratieve procedureregels inzake de onroerende voorheffing. Indien de federale overheid een wijziging doorvoert aan de administratieve procedureregels van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92) kan deze bijgevolg geen uitwerking hebben op de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest. Indien wel, zou de federale overheid handelen in strijd met de BFW en haar bevoegdheid overschrijden.

Rekening houdend met de huidige tekst van artikel 5, §4, van de BFW diende de toestand van het WIB 92 op 1 januari 2002 bevroren te worden voor de administratieve procedure inzake de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest. Vanaf dat ogenblik was immers enkel het Vlaamse Gewest bevoegd om de procedureregels vast te stellen of te wijzigen.

In haar arrest nr. 66/2010 van 2 juni 2010 antwoordde het Grondwettelijk Hof op een prejudiciële vraag dat artikel 346, derde lid, WIB 92, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat het bepaalt dat de termijn van één maand waarover de belastingplichtige beschikt om te antwoorden op een bericht van wijziging, loopt vanaf het ogenblik van de verzending van dat bericht.

In haar arrest nr. 162/2010 van 19 december 2007 antwoordde het Grondwettelijk Hof op een prejudiciële vraag dat artikel 371, WIB 92, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt in zoverre het bepaalt dat de beroepstermijn begint te lopen op de datum van verzending die voorkomt op het aanslagbiljet waarop de bezwaartermijn vermeld staat.

Het Hof oordeelde in beide arresten dat om rechtsonzekerheid te vermijden het redelijk verantwoord is dat de wetgever de termijnen laat lopen vanaf een datum die niet afhankelijk is van de handelswijze van de partijen doch dat deze doelstelling evengoed kan worden bereikt indien de termijn zou ingaan op de dag waarop de geadresseerde, naar alle waarschijnlijkheid, kennis heeft kunnen nemen van het 'bericht' (aanslagbiljet/bericht van wijziging) dat hem werd verzonden. De aanvang van de termijn bepalen op een datum waarop de geadresseerde geen kennis heeft kunnen nemen van het hem verstuurde 'bericht' schendt de rechten van verdediging van de geadresseerde op een onevenredige wijze.

Volgens artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek, dat evenwel niet van toepassing is in administratieve procedures, is de derde dag volgend op de dag waarop het 'bericht' aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst, de datum waarop de geadresseerde naar alle waarschijnlijkheid kennis heeft kunnen nemen van het aan hem verstuurde 'bericht'.

Omdat de postdiensten echter geen datumstempel aanbrengen op UV-zendingen werd door de federale overheid de derde werkdag volgend op de verzending van het 'bericht' (het aanslagbiljet/het bericht van wijziging) gekozen als een redelijke termijn waarbinnen de belastingplichtige naar alle waarschijnlijkheid kennis heeft kunnen nemen van het aan hem verstuurde 'bericht'.

Artikel 316, WIB 92, bepaalt in verband met de vraag om inlichtingen dat eenieder onderhevig aan de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting of de belasting van niet-inwoners verplicht is de administratie op haar verzoek binnen een maand na de datum van de verzending van de aanvraag schriftelijk alle inlichtingen te verstrekken die van hem worden gevorderd met het oog op het onderzoek naar zijn fiscale toestand.

Artikel 351, derde lid, WIB 92, bepaalt in verband met de aanslag van ambtswege dat de termijn van een maand voor de belastingplichtige om zijn opmerkingen schriftelijk in te brengen loopt vanaf de verzending van de kennisgeving.

Artikel 373, WIB 92, bepaalt in verband met de aanvullende aanslag dat het bezwaar van de belastingschuldige, alsmede zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd, binnen een termijn van drie maanden met ingang van de verzendingsdatum van het aanslagbiljet dat de aanvullende aanslag omvat een bezwaarschrift kan indienen tegen deze aanvullende aanslag.

Aangezien het startpunt van de termijnen bepaald in de artikelen 316, 351, derde lid, en 373, WIB 92, gelijkaardig is aan deze in de artikelen 346, derde lid, en 371, WIB 92, lijkt ook het startpunt van deze termijnen de grondwettigheidstoets niet te doorstaan.

Door artikelen 7, 8 en 9 van de (federale) wet van 19 mei 2010 houdende fiscale en diverse bepalingen werden de artikelen 316, 346, derde lid, 351, derde lid, 371 en 373, WIB 92, aangepast in die zin dat de termijn begint te lopen respectievelijk:
- te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van de aanvraag (artikel 316, WIB 92);
- te rekenen vanaf de derde werkdag volgend op de verzending van dat bericht (artikel 346, derde lid, WIB 92);
- te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van die kennisgeving (artikel 351, derde lid, WIB 92);
- te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet waarop de bezwaartermijn vermeld staat, en die voorkomt op voormeld aanslagbiljet, dan wel op de datum van de kennisgeving van de aanslag of van de inning van de belastingen op een andere wijze dan per kohier (artikel 371, WIB 92);
- te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van het aanslagbiljet dat de aanvullende aanslag omvat (artikel 373, WIB 92).

Deze wijzigingen die voor de belastingplichtige in regel een verbetering inhouden worden nu overgenomen voor wat de Vlaamse onroerende voorheffing betreft.

De datum van verzending is de datum die op het document (aanslagbiljet) als verzenddatum staat. De facto komt dit overeen met de datum waarop de documenten aan de post afgegeven worden.

Voor de datum van inwerkingtreding geldt de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding, zijnde de tiende dag na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Afdeling 2 tot en met 4. Heffing ter bestrijding van verkrotting van gebouwen en/of woningen
Heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten
Planbatenheffing

Artikel 8 tot en met 10

De heffing ter bestrijding van verkrotting van gebouwen en/of woningen, de heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten en de planbatenheffing, allen eigenlijke gewestbelastingen, hebben een aan artikel 371, WIB 92, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest voor de onroerende voorheffing, gelijkaardige bepaling voor het startpunt van de bezwaartermijn van de belastingplichtige.

Zo bepaalt artikel 39, §2, eerste lid, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 dat de belastingplichtige binnen een termijn van drie maanden na de datum van de verzending van de aanslag in beroep kan gaan tegen de aanslag.

Artikel 26, §3, tweede lid, van het Vlaams decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, bepaalt op haar beurt dat het bezwaarschrift tegen de heffing, de opcentiemen en tegen de eventueel opgelegde administratieve geldboete op straffe van verval bij de gemachtigd ambtenaar schriftelijk moet ingediend worden binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet waarop de bezwaartermijn vermeld staat.

Artikel 2.6.16, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt op zijn beurt dat het bezwaar op straffe van verval wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden vanaf de betekening van het aanslagbiljet.

Aangezien het startpunt van deze termijnen voor respectievelijk beroep (artikel 39, §2, eerste lid, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996) en bezwaar (artikel 26, §3, tweede lid, van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten en artikel 2.6.16, §1, tweede lid) gelijkaardig is aan deze in artikel 371, WIB 92, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest voor de onroerende voorheffing, lijkt ook deze termijn de grondwettigheidstoets niet te doorstaan.

Bijgevolg wordt de startdatum van respectievelijk de beroeps- en bezwaartermijn bepaalt op de derde werkdag volgend op de verzending/betekening van het aanslagbiljet.

Voor de datum van inwerkingtreding geldt de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding, zijnde de tiende dag na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Hoofdstuk 4. Onroerende voorheffing

Artikel 11

De gelijkschakeling van de termijn van de navordering en de ambtshalve ontheffing komt de transparantie ten goede en vereenvoudigt de procedure bij de belastingen. Aangezien deze termijnen gelijk zijn, is dit een administratieve vereenvoudiging.

Een zelfde parallel tussen de ambtshalve ontheffing en de navordering werd ook voor de verkeersbelastingen voorzien (zie artikel 31 van het wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen zoals gewijzigd bij artikel 20 van het programmadecreet van 9 juli 2010 (B.S. 28 juli 2010)).

De aanslagtermijn wordt verlengd naar analogie met de verlenging van de termijn voor de ambtshalve ontheffing. Deze termijn werd bij artikel 190 van de Programmawet van 22 december 2008 verlengd van 3 jaar naar 5 jaar (overgenomen voor het Vlaamse Gewest bij artikel 88 van het Programmadecreet van 18 december 2009). Ook hier herleefden de termijnen die reeds verstreken waren op de datum van inwerkingtreding, en werden deze verlengd (zie Circ. Ci.RH.861/596.560 (AOIF Nr. 3/2009) d.d. 30.01.2009).

Indien de inkohieringstermijn niet parallel loopt met de termijn voor ambtshalve ontheffing, ontstaan er situaties waarin de rechten van de Schatkist in het gedrang komen en waar de overheid dus niet meer in staat is om gelden te recupereren die ten gevolge van een ambtshalve ontheffing buiten de inkohieringstermijn moeten worden teruggegeven aan de belastingplichtigen.

Teneinde de fiscale administratie toe te laten de belastingen efficiënt te innen, is een gelijkschakeling tussen beide termijnen noodzakelijk en is het wenselijk dat ook bij de verlenging van de inkohieringstermijn de reeds verstreken termijnen opnieuw heropleven.

Bij de verlenging van de aanslagtermijnen in geval van fraude werd eveneens terugwerkende kracht toegekend en trad de bepaling onmiddellijk in werking, waarbij de reeds verstreken termijnen werden heropend (artikel 189 van de Programmawet van 22 december 2008 – zie Kamer 52 – 1607/014).

Het komt aan de wet- of decreetgever zelf toe om te oordelen of terugwerkende kracht verantwoord is en of er speciale omstandigheden zijn die een afwijking van artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek (dat bepaalt dat de wet alleen voor het toekomende beschikt en geen terugwerkende kracht heeft) rechtvaardigen. Een afwijking van dat artikel, dat te kennen gegeven wordt in een andere wetgevende norm, die van dezelfde rangorde is als artikel 2 van het Burgelijk Wetboek is volkomen geldig, ook in fiscale zaken (zie RvSt, W 98-99, 430/1; W 98-99, 431/1; S 85-86, 310/1; K 86-87, 864/1; S 89-90, 806/1; K 90-91, 1366/1; K 90-91, 1641/1; K 92-93, 717/1; K 93-94, 1421/1).

Voor de datum van inwerkingtreding geldt de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding, zijnde de tiende dag na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Hoofdstuk 5. Successierechten

Afdeling 1. Prijscourant

Artikel 12

Artikel 19 van het Wetboek der Successierechten bepaalt dat de belastbare waarde van de goederen die het actief van de nalatenschap van een rijksinwoner uitmaken, en van de aan het recht van overgang bij overlijden onderworpen onroerende goederen in de aangifte door de aangevers gewaardeerd moeten worden op basis van de verkoopwaarde ten dage van het overlijden.

Artikel 21, III, Wetboek der Successierechten, zoals van toepassing in het Waalse Gewest dat luidt als volgt maakt hierop een uitzondering voor de in dat artikel opgesomde goederen:

"Artikel 21. In afwijking van artikel 19, wordt de belastbare waarde der tot de nalatenschap behorende goederen als volgt vastgesteld:
…
III. Voor de openbare effecten, volgens de prijscourant die op last van de regering wordt uitgegeven, voor zoveel de noteringen van de prijscourant beantwoorden aan een koers genoteerd gedurende de maand waarvoor zij opgemaakt wordt.
De te bezigen prijscourant is deze welke werd bekendgemaakt binnen de maand die volgt op de maand van het overlijden. Evenwel, kunnen de belanghebbenden zich beroepen op een van de twee daaropvolgende prijscouranten, op voorwaarde hun keus in hun aangifte aan te duiden.
Slechts één prijscourant mag gekozen worden; deze is toepasselijk op al de nagelaten waarden.".

Indien het overlijden plaatsvond tussen 1 mei 2008 en 31 december 2009 kunnen de belanghebbenden insgelijks verwijzen naar de prijscourant bekendgemaakt in de vierde of vijfde maand volgend op het overlijden op voorwaarde dat hun keuze aangegeven wordt in hun aangifte. Die keuze kan enkel betrekking hebben op één enkele prijscourant; die is van toepassing op alle nagelaten waarden.

Op 28 januari 2010 werd België in gebreke gesteld voor een mogelijke onverenigbaarheid van artikel 21, III, van het Wetboek der Successierechten, zoals van toepassing in het Waalse Gewest, met het artikel 63 van het EU-verdrag en het artikel 40 van de EER-overeenkomst (Europees Economische Ruimte).

De Europese Commissie vindt het feit dat de aangevers in de successieaangifte voor openbare effecten genoteerd op een buitenlandse beurs, die niet worden opgenomen in de prijscourant niet kunnen genieten van de bijzondere waardering opgenomen in artikel 21, III, van het Wetboek der Successierechten in strijd is met de vrijheid van kapitaal zoals bedoeld in artikel 63 van het EU-verdrag en artikel 40 van de EER-overeenkomst.

Deze bijzondere waardering voor openbare effecten die opgenomen zijn in de prijscourant, die de 20e van de maand in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd wordt, houdt in dat de aangevers in de successieaangifte de keuze hebben om de effecten te waarderen volgens de prijscourant van de maand van het overlijden of op één van de twee daaropvolgende prijscouranten. Voor overlijdens plaatsgevonden tussen 1 mei 2008 en 31 december 2009 (de zogenaamde periode van financiële crisis) kan zelfs gekozen worden voor de prijscourant van de vierde of de vijfde maand volgend op de maand van het overlijden. Dit terwijl de waardering voor openbare effecten die niet in de prijscourant worden opgenomen moeten gewaardeerd worden tegen de verkoopwaarde ten tijde van het overlijden van de erflater.

Op grond van artikel 3, 4°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (bijzondere financieringswet of afgekort, BFW), zijn de successierechten sinds 1 januari 2002 gewestelijke belastingen. De gewesten zijn wat de successierechten betreft bevoegd voor de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen.

Het Vlaamse Gewest heeft een gelijkaardige bepaling als het Waalse Gewest wat artikel 21, III, van het Wetboek der Successierechten betreft. In het Vlaamse Gewest luidt deze bepaling als volgt:

"Artikel 21. In afwijking van artikel 19, wordt de belastbare waarde der tot de nalatenschap behorende goederen als volgt vastgesteld:
…
III. Voor de openbare effecten, volgens de prijscourant die op last van de regering wordt

uitgegeven, voor zoveel de noteringen van de prijscourant beantwoorden aan een koers genoteerd gedurende de maand waarvoor zij opgemaakt wordt.
De te bezigen prijscourant is deze welke werd bekendgemaakt binnen de maand die volgt op de maand van het overlijden. Evenwel, kunnen de belanghebbenden zich beroepen op een van de drie daaropvolgende prijscouranten, op voorwaarde hun keus in hun aangifte aan te duiden.
Slechts één prijscourant mag gekozen worden; deze is toepasselijk op al de nagelaten waarden.
…”.

In het Vlaamse Gewest kunnen de aangevers de openbare effecten, opgenomen in de prijscourant waarderen volgens de notering opgenomen in de prijscourant van de maand van overlijden of één van de drie daaropvolgende prijscouranten. Het decreet van 19 december 2008 breidde de keuze van de te gebruiken prijscourant met één prijscourant (en dus één maand) uit om rekening te houden met de financiële crisis.

Om een mogelijke onverenigbaarheid met het EU-verdrag en de EER-overeenkomst uit de weg te gaan wordt punt III van artikel 21 van het Wetboek der Successierechten, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest nu aangepast.

1. Nieuw artikel 21, III, 1°, Vl.W.Succ.

Er wordt geopteerd voor het behoud van de prijscourant voor op Belgische effectenmarkten genoteerde openbare effecten op voorwaarde en voor zover dat de betrokken Belgische effectenmarkten kunnen worden geplaatst onder een objectieve noemer die eveneens toepasbaar is op alle gelijkaardige EER-effectenmarkten.

Door middel van een combinatie van de concepten ‘gereglementeerde markt’ en ‘multilaterale handelsfaciliteit’ (hierna ‘MTF’), beide terug te voeren tot de MiFID-richtlijn (Markets in Financial Intruments Directive) en ingevoegd in de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, wordt hieraan voldaan.

De prijscourant omvat heden de noteringen van effecten op volgende Belgische effectenmarkten:
(i) de ‘Buitenbeursmarkt in lineaire obligaties, gesplitste effecten en schatkistcertificaten’;
(ii) Euronext Brussel; en
(iii) Euronext Alternext.

De eerste twee effectenmarkten betreffen ‘gereglementeerde markten’ in de zin van de MiFID-richtlijn. Euronext Alternext is op zijn beurt erkend als ‘MTF’ (multilateral trading faculties).

De combinatie van de concepten ‘gereglementeerde markt’ en ‘MTF’ heeft evenwel tot gevolg dat ook de volgende door de Belgische toezichthouder (de CBFA, Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen) erkende effectenmarkten opgenomen worden in het voorstel tot wijziging en dit niettegenstaande dat deze individuele effecten momenteel niet worden geviseerd door de prijscourant:
(i) Euronext ‘Vrije Markt’ (een ‘MTF’);
(ii) Euronext ‘Ventes Publiques’ (een ‘MTF’);
(iii) de derivatenmarkt Euronext LIFFE Brussel (een ‘gereglementeerde markt’); en
(iv) de obligatiemarkten MTS Denmark en MTS Finland (beide ‘MTFY’).
Deze groep van effectenmarkten is heterogeen van aard.

De ‘Vrije Markt’ en ‘Ventes Publiques’ zijn te beschouwen als handelsplatformen voor aandelen die klaarblijkelijk niet meer actief worden gepromoot door uitbater Euronext (sinds de recente introductie van Alternext).

De derivatenmarkt 'LIFFE Brussel' en de 'obligatiemarkten MTS Denmark en MTS Finland' zijn te beschouwen als handelsplatformen die niet dienen voor de aandelenhandel in de klassieke zin van het woord.

In zijn huidige vorm sluit de prijscourant dus effecten uit die zijn genoteerd op Belgische MTF's, andere dan Alternext, en op de gereglementeerde markt LIFFE Brussel. Deze ongelijke behandeling wordt opgeheven door effecten genoteerd op niet in de prijscourant opgenomen markten toch in aanmerking te nemen door ze te vermelden onder nieuw artikel 21, III, 2°, Vl.W.Succ. Hiermee wordt een eventueel argument gesteund op een schending van artikel 10 van de Belgische Grondwet gepareerd.

2. Nieuw artikel 21, III, 2°, Vl.W.Succ.

Tegemoet komend aan de ingebrekestelling van de Europese Commissie d.d. 28 januari 2010 wordt de voordelige werkwijze van het prijsbepalingmechanisme van de prijscourant (met keuzemogelijkheid tussen vier prijscouranten) vanaf nu ook integraal toepasselijk gemaakt op effecten toegelaten tot verhandeling op alle buitenlandse effectenmarkten die vallen onder de noemer 'gereglementeerde markt' of 'MTF' zoals geïntroduceerd door de MiFID-richtlijn en die overeenkomstig die regels behoorlijk zijn vergund.

Daarnaast laat deze tekst toe de ongelijke behandeling van de effecten die zijn genoteerd op Belgische MTF's, anderen dan Alternext, en op de gereglementeerde markt LIFFE Brussel (zie onder punt 1, laatste paragraaf) op te heffen door deze mee te laten genieten van de algemene regel die van toepassing zal zijn voor alle effecten die op EER-gereglementeerde markten en MTF's genoteerd zijn en die evenmin in de prijscourant zijn opgenomen.

Aangezien het als niet realistisch kan worden beschouwd om voor op EER effectenmarkten genoteerde effecten eveneens een prijscourant te publiceren in het Belgisch Staatsblad krijgt de aangever in de successierechten toch een functioneel aan de prijscourant gelijke behandeling door de taxatie op basis van de gemiddelde (slot)koers van het effect binnen een bepaalde maand te realiseren op basis van de door hem aan te leveren publiek beschikbare informatie. Dit is de koersinformatie die in de gespecialiseerde geschreven pers en/of middels gespecialiseerde elektronisch raadpleegbare bronnen beschikbaar is. Deze aanpak impliceert dat de aangever in de successierechten de relevante marktdata verzamelt middels deze publiek beschikbare informatiebronnen en vervolgens overmaakt aan de administratie. Eventuele vragen rond de waarachtigheid van deze data worden opgevangen door te voorzien dat de administratie kan vragen de data via een tweede onafhankelijke informatiebron te staven.

Administratieve richtlijnen zullen deze werkwijze voor de aangevers in de successierechten van openbare effecten die geen notering hebben in de prijscourant verduidelijken.

Voor de datum van inwerkingtreding geldt de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding, zijnde de tiende dag na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Afdeling 2. Serviceflats

Artikel 13

1. Algemeen

Artikel 55bis, Vl.W.Succ., voorziet in een vrijstelling van successierechten voor maatschappelijke rechten in een vennootschap (BEVAK), die door de Vlaamse Regering is erkend in het kader van de financiering en de realisatie van serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening.

Om te worden erkend door de Vlaamse Regering moet de vennootschap aldus voldoen aan de voorwaarden opgelegd in §3:
– ze moet haar maatschappelijke zetel hebben in het Vlaamse Gewest;
– ze moet zijn opgericht na de inwerkingtreding van het decreet;
– ze mag uitsluitend het financieren en realiseren van projecten inzake het tot stand brengen van serviceflatgebouwen tot doel hebben;
– ze moet de ingezamelde gelden besteden aan projecten op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

Bovendien gelden nog een aantal voorwaarden met betrekking tot de maatschappelijke rechten zelf. Deze moeten door de erflater en/of zijn/haar echtgeno(o)t(e) zijn verworven tenminste vijf jaar vóór het openvallen van de nalatenschap en uiterlijk in het jaar 2005. Gedurende die termijn moeten ze het voorwerp hebben uitgemaakt van een inschrijving op naam van de overledene en/of zijn/haar echtgeno(o)t(e).

De vrijstelling geldt eveneens voor wat verkregen wordt als terugbetaling voor de maatschappelijke rechten, op voorwaarde dat de maatschappelijke rechten op datum van hun terugbetaling minstens drie jaar volstort zijn.

Vennootschappen, die hun zetel buiten het Vlaamse Gewest hebben gevestigd of investeren in projecten buiten het grondgebied van het Vlaamse Gewest, bijvoorbeeld in een andere lidstaat van de Europese Unie (hierna 'EU') of de Europese Economische Ruimte (hierna 'EER'), kunnen niet worden erkend door de Vlaamse Regering, ook niet indien ze voldoen aan alle andere vereisten.

Op 28 januari 2010 werd België in gebreke gesteld voor een mogelijke onverenigbaarheid van artikel 55bis van het Wetboek der Successierechten, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, met de artikelen 49 en 63 van het EU-verdrag en de overeenkomstige artikelen van de EER-overeenkomst.

De Europese Commissie meent dat de vereiste dat de BEVAK de ingezamelde gelden moet besteden aan projecten op het grondgebied van het Vlaamse Gewest een beperking op het vrije verkeer van kapitaal vormt. Particulieren zullen immers niet zo vlug geneigd zijn om te investeren in vennootschappen die gelijkaardige activiteiten verrichten in een andere lidstaat van de EU of de EER (buiten het Vlaamse Gewest). Dergelijke vennootschappen zullen het dus moeilijker hebben om kapitaal aan te trekken van ingezeten belastingplichtigen.

Ook de vereiste dat de zetel van de BEVAK in het Vlaamse Gewest moet zijn gevestigd, beperkt de BEVAK in haar vrijheid om haar zetel over te brengen naar een andere lidstaat van de EU of de EER en vormt volgens de Europese Commissie een inbreuk op de vrijheid van vestiging en kapitaal. Een dergelijke verplichting zou de BEVAK er immers kunnen van weerhouden haar zetel te verplaatsen naar een andere lidstaat van de EER. Daardoor verliezen de houders van de maatschappelijke rechten immers hun recht op vrijstelling en zullen ze minder geneigd zijn om te investeren in de BEVAK.

Het gaat weliswaar om een uitdovend fiscaal gunstregime in die zin dat de vrijstelling slecht geldt voor maatschappelijke rechten in door de Vlaamse Regering erkende BEVAK's op voorwaarde dat deze maatschappelijke rechten door de overledene of zijn echtgenoot verworven zijn tenminste vijf jaar voor het openvallen van de nalatenschap en uiterlijk in het jaar 2005, en gedurende die termijn het voorwerp waren van een inschrijving op naam van de overledene of op naam van zijn echtgenoot. De vrijstelling geldt eveneens voor wat verkregen wordt als terugbetaling van dezelfde maatschappelijke rechten.

Bovendien heeft de vrijstelling slechts betrekking op maatschappelijke rechten die op datum van hun terugbetaling minstens drie jaar volstort zijn. De mogelijkheid tot vrijstelling vervalt in geval van terugbetaling aan, of vervreemding door de inschrijver van de maatschappelijke rechten.

Daaruit volgt dat:
– sinds 1 januari 2006 geen dergelijke maatschappelijke rechten meer kunnen verworven worden ten bezwarende titel, die vervolgens met vrijstelling van successierechten zouden kunnen vererven. In geval van terugbetaling aan de inschrijver, vervalt de vrijstelling ook;
– wanneer erfgenamen van een overledene op vandaag dergelijke maatschappelijke rechten erven met vrijstelling van successierechten, zij 'als laatste' genieten van deze vrijstelling. Hun eigen erfgenamen kunnen zich niet meer beroepen op de vrijstelling van artikel 55bis, Vl.W.Succ.;
– er vandaag enkel nog een vrijstelling mogelijk is ingeval de echtgeno(o)t(e) of erfgena(a)m(en) in de eerste graad na 2005 dergelijke maatschappelijke rechten heeft/hebben verworven zonder vrijstelling, en nu zelf komen te overlijden waardoor deze maatschappelijke rechten overgaan op hun erfgenamen. Op deze laatste verkrijging zou volgens voormeld artikel 11 van het besluit van 3 mei 1995 wel nog de vrijstelling kunnen worden toegepast.

De erfgenamen van die personen kunnen op hun beurt dan opnieuw niet meer van de vrijstelling genieten.

Dat het om een uitdovend fiscaal gunstregime gaat, vormt voor de Europese Commissie echter geen rechtvaardigingsgrond voor het onderscheid.

Op grond van artikel 3, 4°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn de successierechten sinds 1 januari 2002 gewestelijke belastingen. De gewesten zijn wat de successierechten betreft bevoegd voor de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen.

Om een mogelijke onverenigbaarheid met het EU-verdrag en de EER-overeenkomst uit de weg te gaan worden in artikel 55bis, §3, Vl.W.Succ., de woorden "het Vlaamse Gewest" vervangen door de woorden "de Europese Economische Ruimte".

2. Inwerkingtreding

De uitbreiding van de vrijstelling naar BEVAK's die hun maatschappelijke zetel in een lidstaat van de EU of de EER hebben en die de ingezamelde gelden besteden aan projecten, verspreid over het volledige grondgebied van de EU of de EER treedt bij gebreke aan een andersluidende bepaling in werking tien dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad. Aangezien sinds de invoering van artikel 55bis, Vl.W.Succ., geen aanvragen bij de Vlaamse Regering zijn ingediend door beleggingsvennootschappen die hun zetel hadden/hebben in een andere EU-lidstaat of EER-land lijkt een retroactieve uitbreiding overbodig.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende diverse fiscale en financiële bepalingen

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I.
Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II.
Dienst Vastgoedakten

Art. 2. Aan artikel 94 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse instrumenterende ambtenaren zijn eveneens bevoegd om, in naam en voor rekening van de entiteiten die zij vertegenwoordigen, in de authentieke akten geldig kwijting te verlenen en de hypotheekbewaarder te ontslaan van het nemen van een ambtelijke inschrijving bij de overschrijving van de akte.”.

HOOFDSTUK III.
Fiscaliteit

Afdeling I. Wegwerken rechtsonzekerheid op het vlak van de start van de termijnberekening

Onderafdeling I. Onroerende voorheffing

Art. 3. In artikel 316 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden “na de datum van de verzending van de aanvraag” vervangen door de woorden “te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van de aanvraag”.

Art. 4. In artikel 346, derde lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 5 juli 1994 en 30 juni 2000 en bij het Vlaams decreet van 30 juni 2000, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden “na de verzending van dat bericht” vervangen door de woorden “te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van dat bericht”.

Art. 5. In artikel 351, derde lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1994 en bij het Vlaams decreet van 30 juni 2000, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden “vanaf de verzending van die kennisgeving” vervangen door de woorden “te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van die kennisgeving”.

Art. 6. In artikel 371, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 maart 1999 en gewijzigd bij het Vlaams decreet 31 december 2007, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden “vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet waarop de bewaartermijn vermeld staat of van de kennisgeving van de aanslag of vanaf de datum van de inning van de belastingen op een andere wijze dan per kohier” vervangen door de woorden “te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet waarop de bezwaartermijn vermeld staat, en die voorkomt op voormeld aanslagbiljet, dan wel de datum van de kennisgeving van de aanslag of van de inning van de belastingen op een andere wijze dat per kohier”.

Art. 7. In artikel 373 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 maart 1999, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden “met ingang van de verzendingsdatum van het aanslagbiljet dat de aanvullende aanslag omvat” vervangen door de woorden “te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van het aanslagbiljet dat de aanvullende aanslag omvat”.

Onderafdeling II. Heffing ter bestrijding van verkrotting van gebouwen en/of woningen

Art. 8. In artikel 39, §2, eerste lid, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, vervangen bij het Vlaams decreet van 30 juni 2000 en gewijzigd bij de Vlaamse decreten van 7 mei 2004 en 24 december 2004, worden de woorden “na de datum van de verzending van de

aanslag" vervangen door de woorden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van de aanslag".

Onderafdeling III. Heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Art. 9. In artikel 26, §3, tweede lid, van het Vlaams decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, vervangen bij het Vlaams decreet van 23 juni 2006 en gewijzigd bij het Vlaams decreet van 18 december 2009, worden de woorden "vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet" vervangen door de woorden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet".

Onderafdeling IV. Planbatenheffing

Art. 10. In artikel 2.6.16, §1, tweede lid, van de Vlaams Codex Ruimtelijke Ordening, worden de woorden "vanaf de betekening van het aanslagbiljet" vervangen door de woorden "vanaf de derde werkdag volgend op de betekening van het aanslagbiljet".

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
OP HET VOORONTWERP VAN DECREET

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.974/1
VAN 16 DECEMBER 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 26 november 2010 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende diverse fiscale en financiële bepalingen", heeft het volgende advies gegeven:

48.974/1

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

1. Artikel 2 van het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe artikel 94 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 aan te vullen om de Vlaamse instrumenterende ambtenaren ook bevoegd te maken om, in naam en voor rekening van de entiteiten die zij vertegenwoordigen, in de authentieke akten geldig kwijting te verlenen en de hypotheekbewaarder te ontslaan van het nemen van een ambtelijke inschrijving bij de overschrijving van de akte.

2. De artikelen 3 tot 7 van het ontwerp houden aanpassingen in van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) met betrekking tot het beginpunt bij de berekening van termijnen. Het gaat om de termijn om te antwoorden op een verzoek om schriftelijk inlichtingen te verstrekken (artikel 316 WIB 92; artikel 3 van het ontwerp), de termijn om schriftelijk opmerkingen in te brengen tegen een voornemen tot wijziging van de aangifte (artikel 346 WIB 92; artikel 4 van het ontwerp) of tot aanslag van ambtswege (artikel 351 WIB 92; artikel 5 van het ontwerp), en de termijn om een bezwaarschrift in te dienen met betrekking tot een aanslag (artikel 371 WIB 92; artikel 6 van het ontwerp) of een aanvullende aanslag (artikel 373 WIB 92; artikel 7 van het ontwerp). De wijziging houdt in dat de termijn aanvangt "te rekenen vanaf de derde werkdag volgend op de verzending", in plaats van "vanaf of na de datum van verzending".

De artikelen 8 tot 10 brengen eveneens wijzigingen aan met betrekking tot het beginpunt bij de berekening van termijnen. Artikel 8 doet dit voor de termijn voor het instellen van een beroep tegen de fiscale heffing ter bestrijding van verkrotting van gebouwen of woningen, artikel 9 voor de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift tegen de heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten en artikel 10 ten slotte voor de termijn om een bezwaarschrift in te dienen tegen een planbatenheffingsaanslag.

48.974/1

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk I - Algemeen

Artikel 1

Dit artikel bepaalt dat het decreet een gewestaangelegenheid betreft. Vermits de wijziging van artikel 94 van het decreet van 18 december 2009 (artikel 2 van het ontwerp) ook betrekking heeft op gemeenschapsaangelegenheden[1], zal artikel 1 in die zin moeten worden aangepast.

Hoofdstuk II - Dienst Vastgoedakten

Artikel 2

Bij dit artikel zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk III - Fiscaliteit

Artikelen 3 tot 10

1. Met de artikelen 3 tot 10 wil men tegemoet komen aan het arrest nr. 162/2007 van 19 december 2007 van het Grondwettelijk Hof inzake de prejudiciële vragen betreffende artikel 371 WIB 92 en het arrest nr. 66/2010 van 2 juni 2010 van het Grondwettelijk Hof inzake de prejudiciële vragen betreffende artikel 346, derde lid WIB 92.

2. De wijzigingen vervat in de artikelen 3 tot 7 van het ontwerp stemmen overeen met de wijzigingen die de federale wetgever heeft aangebracht in de federale versie van de betrokken bepalingen. In dat verband kan derhalve in hoofdzaak worden verwezen naar de opmerkingen die de Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft gemaakt bij de artikelen 4 tot 8 van het voorontwerp dat de wet van 19 mei 2010 houdende fiscale en diverse bepalingen is geworden[2].

De gemachtigde heeft de notie 'datum van verzending' als volgt toegelicht:

1 Uit artikel 95 van het decreet van 18 december 2009 blijkt immers dat de Vlaamse instrumenterende ambtenaren ook diensten mogen verlenen als de Vlaamse Gemeenschap één van de partijen in de akte is.
2 Advies 47.620/1 van 14 januari 2010 (*Parl. St.* Kamer, DOC 52 2521/001, 40-44).

48.974/1

"De datum van verzending is de datum die op het document (aanslagbiljet) als verzenddatum staat. De facto komt dit overeen met de datum waarop de documenten aan de post afgegeven worden".

Het verdient aanbeveling die verduidelijking op te nemen in de memorie van toelichting.

3. De onderdelen van het ontwerp kunnen beter worden genummerd met Arabische cijfers in plaats van met Romeinse cijfers[3].

4. Vermits het derde hoofdstuk slechts uit één afdeling bestaat, die zelf is onderverdeeld in onderafdelingen, is het wenselijk hoofdstuk 3 in te delen in afdelingen die overeenstemmen met de huidige onderafdelingen. Het opschrift van de afdeling kan eventueel worden geïntegreerd in het opschrift van het hoofdstuk.

5. In artikel 6 wordt melding gemaakt van "het Vlaams decreet [van] 31 december 2007". De correcte datum van het bewuste decreet is 21 december 2007.

---

3 *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 64, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be); omzendbrief VR/2009/4 van 17 juli 2009 betreffende de wetgevingstechniek, nr. 99.

48.974/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX, M. TISON,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES M. VAN DAMME

AMENDEMENT VAN DE VLAAMSE REGERING

AMENDEMENT nr. 1

voorgesteld door de Vlaamse Regering

Hoofdstukken 4 en 5 (artikelen 11 tot en met 13). (nieuw)

Er worden twee nieuwe hoofdstukken toegevoegd, die luiden als volgt:

HOOFDSTUK 4.

Onroerende voorheffing

Art. 11. *In artikel 354 van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt het woord "drie" telkens vervangen door het woord "vijf".*

HOOFDSTUK 5.

Successierechten

Afdeling 1. Prijscourant

Art. 12. *In artikel 21 van het Wetboek der Successierechten wordt punt III. vervangen door wat volgt:*

"III. 1° Voor financiële instrumenten toegelaten tot verhandeling op Belgische gereglementeerde markten als bedoeld in artikel 2, 5°, van de wet van 2 augustus 2002 en Belgische multilaterale handelsfaciliteiten als bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 2 augustus 2002, volgens de prijscourant die op last van de regering wordt uitgegeven, voor zoveel de noteringen van de prijscourant beantwoorden aan een gemiddelde (slot)koers genoteerd gedurende de maand waarvoor deze opgemaakt wordt.

De te bezigen prijscourant is deze welke werd bekendgemaakt binnen de maand die volgt op de maand van het overlijden. Evenwel, kunnen de belanghebbenden zich beroepen op een van de drie daaropvolgende prijscouranten, op voorwaarde hun keuze in hun aangifte aan te duiden.

Slechts één prijscourant mag gekozen worden. Deze is toepasselijk op al de nagelaten waarden;

2° Voor financiële instrumenten toegelaten tot verhandeling op buitenlandse gereglementeerde markten als bedoeld in artikel 2, 6°, van de wet van 2 augustus 2002, buitenlandse multilaterale handelsfaciliteiten als bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 2 augustus 2002, en voor Belgische gereglementeerde markten als bedoeld in artikel 2, 5°, van de wet van 2 augustus 2002, als Belgische multilaterale handelsfaciliteiten als bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 2 augustus 2002 welke niet zijn opgenomen in de prijscourant, volgens de gemiddelde (slot)koers gedurende de maand volgend op de maand van het overlijden, zoals bepaald op basis van koersinformatie beschikbaar in de gespecialiseerde geschreven pers en/of middels gespecialiseerde elektronisch raadpleegbare bronnen. De belastingplichtige kan worden gevraagd deze koersinformatie middels een tweede onafhankelijke bron te staven.

Evenwel, kunnen de belanghebbenden zich beroepen op de gemiddelde (slot)koers van de betrokken effecten gedurende de drie daaropvolgende maanden, op voorwaarde hun keuze in hun aangifte aan te duiden.

De belanghebbenden mogen slechts één van de voormelde maandperioden kiezen. Deze is toepasselijk op al de nagelaten waarden.".

Afdeling 2. Serviceflats

Art. 13. *In artikel 55bis, §3, van het Wetboek der Successierechten, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1994 en gewijzigd door de decreten van 22 december 1995 en 20 december 1996, worden de woorden "het Vlaamse Gewest" telkens vervangen door de woorden "de Europese Economische Ruimte".*

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE OP HET AMENDEMENT VAN DE VLAAMSE REGERING

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.210/1
VAN 17 FEBRUARI 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 26 januari 2011 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van amendement "bij het ontwerp van decreet houdende diverse fiscale en financiële bepalingen", heeft het volgende advies gegeven:

49.210/1

STREKKING VAN HET AMENDEMENT

Het regeringsamendement dat om advies wordt voorgelegd heeft betrekking op het voorontwerp van decreet houdende diverse fiscale en financiële bepalingen waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 16 december 2010 advies 48.974/1 heeft gegeven. Het amendement strekt ertoe om aan het voorontwerp drie artikelen toe te voegen die wijzigingen aanbrengen enerzijds in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) (zie hoofdstuk 4 'Onroerende voorheffing', artikel 11) en anderzijds in het Wetboek der successierechten (hoofdstuk 5 'Successierechten', artikelen 12 en 13).

Op de inhoud van de wijzigingen wordt hierna, bij het onderzoek van de tekst, nader ingegaan. Bij gebrek aan een specifieke regeling inzake de inwerkingtreding, zullen de nieuwe bepalingen van kracht worden de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

Het is onduidelijk of de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) overleg heeft gepleegd over het ontwerp.

Krachtens artikel 11, § 2, eerste lid, 1°, van het decreet van 7 mei 2004 inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen dient de SERV door de Vlaamse Regering verzocht te worden om sociaal-economisch overleg te plegen over alle voorontwerpen van decreet die een sociaal-economische dimensie hebben. Dat overleg resulteert in een standpunt van de Raad dat aan de Vlaamse Regering wordt meegedeeld.

Uit de aan de afdeling Wetgeving voorgelegde stukken blijkt niet dat dit overleg heeft plaatsgehad. Als dat klopt, zal het ontwerp alsnog aan de SERV moeten worden voorgelegd. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van dat overleg nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, voor een nieuw onderzoek aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

49.210/1

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 11

Artikel 11 strekt ertoe om, met betrekking tot de onroerende voorheffing, in artikel 354 WIB 92 het woord « drie » telkens te vervangen door het woord « vijf ». Daardoor wordt de in dat artikel vastgestelde navorderingstermijn met twee jaar verlengd. De wijziging heeft ook tot gevolg dat de onderzoekstermijn, die voortvloeit uit artikel 333, tweede lid WIB 92, wordt verlengd.

De gemachtigde heeft in dit verband verklaard dat het de bedoeling is om de reeds verstreken termijnen te doen herleven, zodat bijvoorbeeld de onroerende voorheffing verbonden met het aanslagjaar 2007 nog zal kunnen worden nagevorderd tot in 2011.

Nieuwe rechtsregels krijgen in beginsel onmiddellijk toepassing [1]. De aan de orde zijnde bepalingen in verband met verjaringstermijnen zullen derhalve vanaf de tiende dag na de bekendmaking ervan toepasbaar zijn. Onmiddellijke toepassing is echter niet hetzelfde als retroactieve toepassing. Indien de termijn voor belastingheffing verstreken is op het ogenblik waarop de nieuwe verjaringstermijn van kracht wordt, zal navordering niet meer mogelijk zijn.

De decreetgever kan echter afwijken van het algemeen rechtsbeginsel van de niet-retroactiviteit. Indien het inderdaad de bedoeling is om de reeds verstreken termijnen te doen herleven, dan zal een uitdrukkelijke overgangsbepaling in die zin aan het ontwerp moeten worden toegevoegd.

Het Grondwettelijk Hof is van oordeel dat de terugwerkende kracht van wetsbepalingen, die van die aard is dat zij rechtsonzekerheid in het leven kan roepen, enkel verantwoord kan worden wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang [2]. Dat betekent dat voor de retroactieve toepassing van de nieuwe regel een deugdelijke verantwoording voorhanden zal moeten zijn, die door het Grondwettelijk Hof kan worden getoetst.

1 P. POPELIER, *Toepassing van de wet in de tijd*, Antwerpen, E. Story-Scientia, 1999, nr. 56.

2 Zie bijvoorbeeld Grondwettelijk Hof, nr. 129/2007, 17 oktober 2007, B.12.1.

49.210/1

Gelet op het ontbreken van een specifieke overgangsbepaling en van een verantwoording ervoor in de toelichting bij het amendement, kan de Raad van State, afdeling Wetgeving, zich hier niet verder over uitspreken.

Artikel 12

1. Artikel 12 wijzigt de regeling voor de waardering van de financiële instrumenten opgenomen in artikel 21, III, van het Wetboek der successierechten. In de huidige tekst wordt de term « effecten » vervangen door de ruimere omschrijving « financiële instrumenten », zoals gedefinieerd in artikel 2 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.

In de ontworpen bepaling zal, wanneer voor de eerste keer melding wordt gemaakt van de wet van 2 augustus 2002, het volledige opschrift van de wet van 2 augustus 2002 dienen te worden vermeld. In de daaropvolgende bepalingen kan worden volstaan met een verwijzing naar "dezelfde wet".

2. De huidige objectieve maatstaf van de prijscourant wordt gehandhaafd voor in de prijscourant opgenomen financiële instrumenten waarvan de verhandeling op Belgische gereglementeerde markten en Belgische multilaterale handelsfaciliteiten is toegelaten, « voor zoveel de noteringen van de prijscourant beantwoorden aan een gemiddelde (slot)koers genoteerd gedurende de maand waarvoor deze opgemaakt wordt » (ontworpen artikel 21, III, 1°, eerste lid). De aangevers van de successie hebben de keuze om de effecten te waarderen volgens de prijscourant van de maand volgend op het overlijden of volgens één van de drie daaropvolgende prijscouranten (ontworpen artikel 21, III, 1°, tweede lid).

Voor in het buitenland genoteerde financiële instrumenten of in België genoteerde financiële instrumenten die niet in de prijscourant zijn opgenomen, zal de belastbare waarde worden vastgesteld aan de hand van de gemiddelde slotkoers gedurende de maand volgend op de maand van het overlijden (ontworpen artikel 21, III, 2°, eerste lid). In dit geval hebben de aangevers van de successie de mogelijkheid om de effecten te waarderen volgens de gemiddelde slotkoers gedurende de drie daaropvolgende maanden (ontworpen artikel 21, III, 2°, tweede lid).

49.210/1

De prijscourant is opgemaakt op grond van de koersen die werden toegepast tijdens de maand voorafgaand aan zijn publicatie; de prijscourant « welke werd bekendgemaakt binnen de maand die volgt op de maand van het overlijden » (ontworpen 1°) heeft dus betrekking op de noteringen in de maand van het overlijden. In de tweede hypothese (ontworpen 2°) wordt daarentegen uitgegaan van de noteringen in de maand volgend op de maand van het overlijden. Ook de keuzemogelijkheid verschilt: in de eerste hypothese kan gekozen worden voor « een van de drie daaropvolgende prijscouranten », terwijl de tweede hypothese slechts de keuze laat voor één alternatief, nl. de gemiddelde slotkoers « gedurende de drie daaropvolgende maanden ».

Gelet op het gelijkheidsbeginsel rijst de vraag waarom ook in de tweede hypothese niet kan worden gerefereerd aan de koersen in de maand van overlijden, en waarom niet eveneens de keuze gelaten wordt voor één van de drie daaropvolgende maanden.

3. De structuur van het ontworpen eerste lid van artikel 21, III, 2°, is niet geheel duidelijk. Daarom wordt ter overweging gegeven om die bepaling te stellen als volgt:

« Voor financiële instrumenten toegelaten tot verhandeling op buitenlandse gereglementeerde markten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 6°, van dezelfde wet en buitenlandse multilaterale handelsfaciliteiten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 4°, van dezelfde wet, en voor financiële instrumenten toegelaten tot verhandeling op Belgische gereglementeerde markten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 5°, van dezelfde wet en Belgische multilaterale handelsfaciliteiten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 4°, van dezelfde wet, welke niet zijn opgenomen in de prijscourant, volgens de gemiddelde ... » [3].

Artikel 13

Artikel 13 vervangt in artikel 55*bis*, § 3, van het Wetboek der successierechten de woorden « het Vlaamse Gewest » telkens door de woorden « de Europese Economische Ruimte ». Hierdoor zal, voor zover aan de andere voorwaarden voldaan is, de vrijstelling van successierechten voor maatschappelijke rechten in een vennootschap in het kader van de financiering en de realisatie van serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening mogelijk zijn voor vennootschappen die hun maatschappelijke zetel hebben in de Europese Economische Ruimte (EER) en die de ingezamelde gelden besteden aan projecten op het grondgebied van de EER.

[3] Ook in het ontworpen eerste lid van artikel 21, III, 1°, dient te worden verwezen naar het eerste lid, 4°, of 5°, van artikel 2 van de wet 2 augustus 2002.

49.210/1

Doordat ook in artikel 55*bis*, § 3, eerste lid, 4°, van het Wetboek der successierechten de betrokken woorden worden vervangen, zal die voorwaarde voortaan luiden: « de ingezamelde gelden besteden aan projecten, verspreid over het volledige grondgebied van de Europese Economische Ruimte ».

Daarmee wordt gesuggereerd dat er een verplichting is om de projecten waarin wordt geïnvesteerd, te spreiden over het volledige grondgebied van de EER. Vraag is of het wel de bedoeling is een verplichting in die zin op te leggen.

49.210/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX, L. DENYS,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer F. VANNESTE, auditeur.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

A. BECKERS M. VAN DAMME

GECONSOLIDEERD ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Dienst Vastgoedakten

Art. 2. Aan artikel 94 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt de volgende zin toegevoegd:

"De Vlaamse instrumenterende ambtenaren zijn eveneens bevoegd om, in naam en voor rekening van de entiteiten die zij vertegenwoordigen, in de authentieke akten geldig kwijting te verlenen en de hypotheekbewaarder te ontslaan van het nemen van een ambtelijke inschrijving bij de overschrijving van de akte.".

Hoofdstuk 3. Wegwerken rechtsonzekerheid op het vlak van de start van de termijnberekening

Afdeling 1. Onroerende voorheffing

Art. 3. In artikel 316 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden "na de datum van de verzending van de aanvraag" vervangen door de woorden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van de aanvraag".

Art. 4. In artikel 346, derde lid, van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wetten van 5 juli 1994 en 30 juni 2000 en bij het decreet van 30 juni 2000, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden "na de verzending van dat bericht" vervangen door de woorden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van dat bericht".

Art. 5. In artikel 351, derde lid, van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1994 en bij het decreet van 30 juni 2000, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden "vanaf de verzending van die kennisgeving" vervangen door de woorden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van die kennisgeving".

Art. 6. In artikel 371, van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 15 maart 1999 en gewijzigd bij het decreet 21 december 2007, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden "vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet waarop de bewaartermijn vermeld staat of van de kennisgeving van de aanslag of vanaf de datum van de inning van de belastingen op een andere wijze dan per kohier" vervangen door

de woorden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet waarop de bezwaartermijn vermeld staat, en die voorkomt op voormeld aanslagbiljet, dan wel de datum van de kennisgeving van de aanslag of van de inning van de belastingen op een andere wijze dat per kohier".

Art. 7. In artikel 373 van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 15 maart 1999, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, worden de woorden "met ingang van de verzendingsdatum van het aanslagbiljet dat de aanvullende aanslag omvat" vervangen door de woorden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van het aanslagbiljet dat de aanvullende aanslag omvat".

Afdeling 2. Heffing ter bestrijding van verkrotting van gebouwen en/of woningen

Art. 8. In artikel 39, §2, eerste lid, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, vervangen bij het decreet van 30 juni 2000 en gewijzigd bij de decreten van 7 mei 2004 en 24 december 2004, worden de woorden "na de datum van de verzending van de aanslag" vervangen door de woorden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzending van de aanslag".

Afdeling 3. Heffing ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Art. 9. In artikel 26, §3, tweede lid, van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, vervangen bij het decreet van 23 juni 2006 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, worden de woorden "vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet" vervangen door de woorden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet".

Afdeling 4. Planbatenheffing

Art. 10. In artikel 2.6.16, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, worden de woorden "vanaf de betekening van het aanslagbiljet" vervangen door de woorden "vanaf de derde werkdag volgend op de betekening van het aanslagbiljet".

Hoofdstuk 4. Onroerende voorheffing

Art. 11. In artikel 354 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 wordt het woord "drie" telkens vervangen door het woord "vijf".

Hoofdstuk 5. Successierechten

Afdeling 1. Prijscourant

Art. 12. In artikel 21 van het Wetboek der Successierechten wordt punt III vervangen door wat volgt:

"III. 1° Voor financiële instrumenten toegelaten tot verhandeling op Belgische gereglementeerde markten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 5°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten en Belgische multilaterale handelsfaciliteiten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 4°, van dezelfde wet, volgens de prijscourant die op last van de rege-

ring wordt uitgegeven, voor zoveel de noteringen van de prijscourant beantwoorden aan een gemiddelde (slot)koers genoteerd gedurende de maand waarvoor deze opgemaakt wordt.

De te bezigen prijscourant is deze welke werd bekendgemaakt binnen de maand die volgt op de maand van het overlijden. Evenwel, kunnen de belanghebbenden zich beroepen op een van de drie daaropvolgende prijscouranten, op voorwaarde hun keuze in hun aangifte aan te duiden.

Slechts één prijscourant mag gekozen worden. Deze is toepasselijk op al de nagelaten waarden;

2° voor financiële instrumenten toegelaten tot verhandeling op buitenlandse gereglementeerde markten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 6°, van dezelfde wet, buitenlandse multilaterale handelsfaciliteiten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 4°, van dezelfde wet, en voor financiële instrumenten toegelaten tot verhandeling op Belgische gereglementeerde markten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 5°, van dezelfde wet en Belgische multilaterale handelsfaciliteiten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 4°, van dezelfde wet welke niet zijn opgenomen in de prijscourant, volgens de gemiddelde (slot)koers gedurende de maand van het overlijden, zoals bepaald op basis van koersinformatie beschikbaar in de gespecialiseerde geschreven pers en/of middels gespecialiseerde elektronisch raadpleegbare bronnen. De belastingplichtige kan worden gevraagd deze koersinformatie middels een tweede onafhankelijke bron te staven.

Evenwel, kunnen de belanghebbenden zich beroepen op de gemiddelde (slot) koers van de betrokken effecten van een van de drie daaropvolgende maanden, op voorwaarde hun keuze in hun aangifte aan te duiden.

De belanghebbenden mogen slechts één van de voormelde maandperioden kiezen. Deze is toepasselijk op al de nagelaten waarden.”.

Afdeling 2. Serviceflats

Art. 13. In artikel 55bis van het Wetboek der Successierechten, zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1994 en gewijzigd door de decreten van 22 december 1995 en 20 december 1996, wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. Om erkend te zijn door de Vlaamse Regering moet de in paragraaf 2 bedoelde vennootschap minstens voldoen aan de volgende voorwaarden:
1° haar maatschappelijke zetel gevestigd hebben in de Europese Economische Ruimte;
2° zijn opgericht na de inwerkingtreding van dit decreet;
3° uitsluitend tot doel hebben het financieren en realiseren van projecten inzake het tot stand brengen van serviceflatgebouwen;
4° de ingezamelde gelden besteden aan projecten binnen de Europese Economische Ruimte.

De Vlaamse Regering stelt de eventuele bijkomende modaliteiten en voorwaarden vast.”.

Brussel, 4 maart 2011.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS